

РЕШЕНИЕ

№ 228

гр. Велико Търново, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ИВ. РАДКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ** Гражданско дело № 20214110102110 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на СТ. СТ. СТ. против „В. к. Й.“ ООД, с която се иска ответникът да бъде осъден да предприеме необходимите действия за възстановяване водоподаването в имот, представляващ дворно място – дворище планоснимачен номер 82, кв. 18 по регулационния план на с. ***, за което отреден парцел I-82 с площ от 2540 кв.м.

Ищецът твърди, че е собственик на имот, представляващ дворно място – дворище планоснимачен номер 82, кв. 18 по регулационния план на с. ***, за което отреден парцел I-82, заедно с построената в имота паянтова жилищна сграда. Заявява, че при закупуването му имотът е бил водоснабден - с изградена водопроводна шахта и водопроводно отклонение от централния уличен водопровод, че в същия е имало водомер и за него е имало разкрита ВиК-партида, по която е заплащана консумирана вода. Твърди, че през зимата на 1994 г. водомерът е замръзнал и се е спукал, което е наложило временно спиране на водоподаването, като в резултат от нанесените щети се е стигнало и до събаряне на сградата. Заявява, че на 17.2.2021 г. е решил да подаде заявление за възстановяване ползването на ВиК-услуги, но служителите в ответното дружеството са отказали да входират заявлението, като на 7.4.2021 г. по повод входирано от него обяснение е получил отговор, според който при ответника няма разкрита партида и издавани фактури на негово име. Твърди, че докато е очаквал отговора по подадено от него обяснение, е получил обаждане, че служители на ВиК копаят на улицата пред имота, като премахват отклонението от уличния водопровод към имота. Заявява, че имотът му не представлява нов потребител, за който тепърва е нужно изграждане на нова ВиК-инсталация и че не може да носи негативите от прекомерното застрояване на населеното място и/или от

несъответствието между капацитета на водопроводната мрежа и нуждите на хората, реализирали това ново строителство. Твърди, че ответникът не е изследвал въпроса кога е изграден собственият му обект и водопроводно отклонение и при действието на каква нормативна база този имот е бил водоснабден, респ. че не е извършено проучване относно това каква консумация на вода месечно е необходима за имота. Сочи, че липсва законова аргументация, с която ответникът отказва възстановяване на водопадаването в имота му.

Ответникът оспорва иска. Заявява, че по искането на ищеца е извършена проверка, при която е установено, че за имота няма открита партида, че същият не е водоснабден и че при него няма планове за водопроводната мрежа на с. Малки Чифлик с информация за сградно-водопроводно отклонение (СВО). Твърди, че искането на ищеца е разгледано обстойно, но на същото е даден отрицателен отговор.

В проведените открити заседания процесуалният представител на ищеца поддържа предявения иск и моли за неговото уважаване, а процесуалният представител на ответника поддържа заявеното оспорване. В писмени защиты доразвиват аргументи в подкрепа на застъпваните от тях становища.

Великотърновският районен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените писмени доказателства се установява, че на 15.11.1993 г. ищецът е станал собственик на дворно място, представляващо дворище с пл. номер 82 в кв. 18 по регулационния план на с. ***, за което е отреден парцел I-82 с площ от 2540 кв.м., заедно с построената в него паянтова жилищна сграда.

Установява се също, че на 17.2.2021 г. ищецът е отправил до ответника заявление за възстановяване ползването на ВиК-услуги за имота в с. ***, като в обяснението си е посочил, че находящата се в имота жилищна сграда е била водоснабдена и че в същата е имало водомер, но през зимата на 1994 г. последният е замръзнал и се е спукал, което е наложило преустановяване на водоподаването от тротоарния кран. Посочил е също, че в резултат на аварията е подал молба за временно спиране на водоподаването в сградата. В отговора на така подаването заявление ответникът е заявил, че при него няма разкрита партида и издавани фактури на името на ищеца, както и че във връзка с проблемите с водоснабдяване на с. *** дружеството не издава положителни становища за водоснабдяването на имоти в границите на населеното място.

Според показанията на св. А. М. водопроводната мрежа на с. *** е изградена през 80-те години на XX-ти век, като той лично е участвал в изкопните дейности. Свидетелят заявява, че живущите в населеното място са наемали майстори, които да включат имотите им към централния водопровод, а от ВиК-дружеството само са положили тръбите. Твърди, че в имота на ищеца е имало водомер, както и че тръбите са минавали през мазата му, защото не е имал шахта. Сочи, че в имота е възникнала авария и че той лично се е обадил на кмета на селото, който впоследствие е спрял водата от спирателния кран.

Св. В. Б. заявява, че през м. февруари 2020 г. е помагал на ищеца да открие тръба за водохващане за имота му в с. ***, както и че две седмици по-късно е срещнал техник от ответното дружество, който му е казал, че е ходил да откача водохващане на имот в селото. Твърди, че след като е направил връзка с имота на ищеца се е обадил на последния, който извършил проверка и е установил, че имотът му действително е „откачен“. Потвърждава казаното от св. Мехмедов, че в имота на ищеца, преди същият да бъде закупен от С.С., са живеели хора и че същият е бил водоснабден.

Според вещото лице по основната техническа експертиза, от установеното на място може да се направи извод, че към имота на ищеца е имало изградено СВО, което след спукването на водомера е спряно, като е затворен тротоарният спирателен кран (ТСК), намиращ се в имота.

Според заключението по допълнителната техническа експертиза, след извършени изкопни работи на предполагаемото място на преминаване на подземната част от СВО е открита цинкована тръба $\frac{3}{4}$ “, в края на която са монтирани муфа и тапа, т.е. установено е прекъсване и затапване на тръбата. Вещото лице е посочило, че затапването може да се извърши само с участието на работници на ответника, доколкото за целта е необходимо спиране на водата в селото, или поне на тази част, където се намира СВО. Заключено е, че за процесния имот е имало изградено СВО, т.е. че същият е бил присъединен към водопрееносната мрежа. Категоричен отговор на въпроса изчерпан ли е капацитетът на водопрееносната мрежа в с. *** не е даден, като е посочено, че това се дължи на поведението на ответника, който не е оказал необходимото съдействие. Посочено е също, че ищецът няма нужда от присъединяване към ВиК-мрежата, тъй като имотът му е бил присъединен към вътрешната водопроводна мрежа (ВВМ).

В съдебно заседание вещото лице допълва, че предвид състоянието на муфата и тапата може да се направи извод, че затапването на СВО е станало сравнително скоро. Поддържа становището си, че само служители на ответника могат да извършват въпросното затапване, тъй като за целта е нужно да се спре помпената станция и да се изчерпи поне част от водата в населеното място.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 109 от Закона за собствеността.

В тежест на ищеца в настоящото производство беше да установи пълно и главно, че е собственик на процесния недвижим имот, че ответникът проти-воправно отказва да възстанови водоподаването в имота, което негово поведение пречи на пълноценното ползване на имота по предназначение, респ. на упражняване правото му на собственост в неговия пълен обем. В тежест на ответника беше да установи всички свои възражения, включително възражението, че имотът на ищеца не е бил водоснабден.

От ангажираните писмени доказателства съдът приема за установено, а и не е спорно между страните, че ищецът е собственик на недвижим имот, представляващ дворище планоснимачен номер 82, кв. 18 по регулационния план на с. ***.

Установява се също, че от страна на ищеца е било депозирано писмено обяснение до ответника, в което се моли за възстановяване водоподаването за процесния имот и се изразява готовност за изграждане на водопроводна шахта. В отговор от страна на ответника е изпратено съобщение, с което ищецът се уведомява, че на негово име няма разкрита партия и издавани фактури, както и че поради изчерпан капацитет на външната и вътрешната ВиК- инфраструктура „ВиК Йовковци“ ООД не издава положителни становища за водоснабдяването на имоти в границите на тези населени места.

Съгласно принципа, че всеки гражданин следва да има достъп до вода за питейно-битови цели като основна жизнена потребност, разпоредбата на [чл. 84 ЗУТ](#) предвижда задължение на собственика на общите водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения да включи към тях водопроводните и канализационни инсталации на всички имоти в териториалния обхват на мрежите и съоръженията при спазване изискването на [чл. 125а от Закона за водите](#) - при съобразяване със забраната за включване на нови потребители, заустващи отпадъчни води, към канализационните системи в случаите, когато канализационната система не може да осигури отвеждането и пречистването на отпадъчните води. Съгласно [чл. 19, ал. 1, т. 4 от Закона за водите](#), водно-стопанските системи и съоръжения на територията на общината са публична общинска собственост, но според [чл. 198о, ал. 1 от същия закон](#) стопанисването, поддържането и експлоатацията на ВиК системите и съоръженията, както и предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане, се извършват от ВиК оператори по реда на този закон и на [Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#). Предвид горепосочените разпоредби, следва да се приеме, че свързването на имотите с водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения и поддържането на същите по начин, който да осигури потребностите на собствениците и ползвателите, е съществена част от съдържанието на правото на собственост върху обекти в урбанизираните територии, и именно в тази връзка [§ 1, ал. 1, т. 2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) предвижда, че „потребители“ по смисъла на този закон са юридическите и физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. И макар според [чл. 84, ал. 2 ЗУТ](#) присъединяването на недвижимите имоти и потребителите на вода към водопроводните и канализационните мрежи да се извършва със сключване на писмен договор за присъединяване между потребителя и експлоатационното дружество в лицето на съответния ВиК оператор, отношенията между тях не се основават на принципа на договорната автономия. Това е ката, доколкото операторът, който разполага с монополно положение за обособената територия, по силата на [чл. 198о и сл. от Закона за водите](#) е длъжен да извършва дейностите по стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията, както и предоставянето на ВиК услуги на потребителите от обособената територия, при което неоснователният отказ за предоставяне на услугите по пречистване, подаване и отвеждане на води от даден имот следва да се квалифицира като неоснователно смущаване на собственическите права по отношение на същия, обуславящо интерес от защитата, която предоставя негаторния иск по [чл. 109 ЗС](#) (така Решение № 42/10.4.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2189/2017 г., II. г.о.).

В случая от показанията на ангажираните от ищеца свидетели и от заключението по допълнителната техническа експертиза безспорно се установява, че за процесния имот е имало изградено СВО, че имотът вече е бил присъединен към водопреносната мрежа и че ищецът няма нужда от ново присъединяване към ВиК мрежата, тъй като имотът му е бил присъединен към ВВМ на с. ***. Т.е. установява се, че процесният случай не касае искане за присъединяване на нов потребител, а за възстановяване водо-ползването от текущ потребител. Съдът приема за установено от заключението по допълнителната техническа експертиза и от кореспондиращите на същото показания на св. В. Б., че поцинкованата тръба, която е част от СВО за имота и в края на която са установени монтирани муфа и тапа, е прекъсната и впоследствие затапена, като според вещото лице това затапване е могло да се извърши само с участието на работници на ответника, доколкото за целта е необходимо спиране на водата в селото, или поне на тази част, където се намира СВО. Възражението на ответника, че капацитетът на ВиК мрежата на с. *** е изчерпан освен недоказано от ангажираните доказателства се явява и неотнормено към предмета на доказване предвид установеното, че в случая не се касае за присъединяване на нов потребител.

Предвид на горното, отказът на ответника да предприеме необходимите действия за възстановяване водоподаването към имота на ищеца представлява недопустимо накърняване на собственическите му права, с оглед на което предявеният осъдителен иск по чл. 109 ЗС за преустановяване на нарушението се явява основателен.

По разностите.

С оглед изхода на спора, право на присъждане на разноски възниква за ищеца, който е доказал извършени такива в общ размер от 1 261.00 лева, които следва да се възложат в тежест на ответника.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „В. к. Й.“ ООД, ЕИК *** да предприеме необходимите действия за възстановяване водоползването от СТ. СТ. СТ., ЕГН ***** в недвижим имот, представляващ дворно място – дворище планоснимачен номер 82, кв. 18 по регулационния план на с. ***, за което отреден парцел I-82 с площ от 2540 кв.м.

ОСЪЖДА „В. к. Й.“ ООД, ЕИК *** да заплати на СТ. СТ. СТ., ЕГН ***** сумата от 1 261.00 (хиляда двеста шестдесет и един) лева, представляващи направените разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____